

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 30. Per nulla Sacramenta, per nullam etiam contritionem, peccata
post Baptismum commissa, remittuntur absque ordine ad claves.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

Augustinus citato lib. 4. c. 3. agens, non de hereticis vel schismaticis, sed de pseudo-Christianiis, qui seculo solis verbis, & non factis renuntiant, siue de auaris, raptoribus, &eneratoribus, quos non tantum foris, sed etiam intus esse, multis litterarum suarum locis Cyprianus ipse testatur; agens (inquam) de istis, non mutato corde, adedque fidei Baptismum recipientibus, expressè dicit, quòd hoc eis praestaret vera conversio, ut Sacramentum, quod non mutatis valebat ad perniciem, mutatis valere incipiat ad salutem. Arguitque deinde à reviviscencia Baptismi pseudo-Christianorum ittorum, ad reviviscencia Baptismi haereticorum.

283 Non solus ergo Baptismus extra Ecclesiam, sed & in Ecclesia fidei susceptus, sublatà fictione causat gratiam, & remittit peccatum originale, actualisque ante Baptismum commissa, quoad poenam & culpam.

Sed quid de peccatis commissis post Baptismum? Quid etiam de peccato fictionis, cum quo susceptus fuit Baptismus? Quid denique de peccatis concomitantibus Baptismum?

Respondeo ad primum, non remittere peccata post Baptismum commissa. Cum nullum Sacramentum sit institutum ad remittendum, etiam per accidens, peccata post se commissa, eorumque reviviscencia solum faciat, ut Sacramentum faciat, quod ab initio fecisset, sublato obice. Pro eorum itaque remissione institutum non est Baptismus, sed Pœnitentia, juxta Tridentinum sess. 14. c. 5. definiens, *institutam esse à Domino integram peccatorum confessionem, & omnibus post Baptismum lapsis jure divino necessariam esse.* Et can. 1. *Si quis dixerit, in Catholica Ecclesia poenitentiam non esse verè & propriè Sacramentum pro fidelibus, quos post Baptismum in peccata labuntur, ipsi Deo reconciliandos, à Christo Domino institutum, anathema sit.*

284 Respondeo ad secundum, non remittere etiam peccatum illud fictionis. Quia licet Baptismo non sit posterius tempore, est quodammodò naturà posterius. Est enim sicut peccatum indignè susceptionis Baptismi. Adedque formaliter & directè repugnat dispositioni requisitè ad effectum Baptismi (in quantum formaliter & directè repugnat contritioni, vel attritioni, sine qua non potest remitti) & ided fidei non remittitur per Baptismum (ait S. Thomas q. 69. a. 10. ad 2.) sed per poenitentiam subsequenter; quod & Augustinus significare videtur, dum lib. 1. de Bapt. c. 1. dicit, *fictionem verè confessione vocedero, id est remitti.* Quia cum non repugnet substantiæ Baptismi, sed effectui, per contrarietatem referatur ad effectum, non ad substantiam Baptismi. Est ergo quodammodò naturà posterior Baptismo, prout effectus Baptismi. Quia *relativa sunt simul naturà.*

285 Ad tertium variant Auctores. Siquidem Cajetanus, Petrus de Soto, Suarez, & alii censent peccata concomitantia Baptismum, remitti per Baptismum. Quod & S. Thomas innuere videtur loco proximè relato, ubi postquam dixit, quòd fidei non remittitur per Baptismum, sed per poenitentiam subsequenter; addit, quòd *ea remota, Baptismus auferit culpam, & reatum omnium peccatorum precedentium Baptismum, & etiam simul existentium cum Baptismo.*

286 Nihilominus Dom. Sotus, Ledesma, Aravio, & alii discipuli S. Doctoris id intelligunt de peccatis Baptismum tempore concomitantibus, non usque ad instant terminativum illius inclusivè. Cum eadem sit ratio peccatorum, quibus voluntas afficitur, usque ad instant terminativum Baptismi inclusivè, ac ipsius fictionis. Nam prout actu sunt in voluntate, in illo instanti terminativo, per suam actualitatem etiam habent repu-

gnantiam cum effectu Baptismi, seu gratia, sicut & cum dispositione ad eam requisita, eamque perinde impediunt. Nec minus sunt peccata hominis baptizati, quam ipsa indigna susceptio. Nec denique peccata actu existentia in instanti terminativo Baptismi, remitti queunt per Baptismum, ut videtur manifestum. Igitur remitti debent per poenitentiam, sicut fidei de qua S. Doctor supra. Eo quippe nomine dicta peccata S. Doctor comprehendit. Cum & ipsa sint fictio quaedam, seu obex impediens dignam & fructuosam susceptionem Baptismi. Et ided huic etiam sententia subseribit Card. de Lugo de Sacram. Poenit. disp. 16. sect. 1. & nostris, Bone-Spei, Antonius à S. Spiritu, & eos referens Franciscus à Jesu Maria tr. 6. de Sacram. Poenit. c. 4. n. 15.

Si petas, quomodo remittantur per poenitentiam dicta peccata, cum simul sint cum peccatis Baptismum antecedentibus, quæ per poenitentiam remitti nequeunt, sed per solum Baptismum?

Respondeo Deum uno eodemque instanti tunc remittere peccata antecedentia & consequentia Baptismum, non vi solius Baptismi, nec vi solius poenitentia; sed antecedentia remittere vi Baptismi, consequentia vi poenitentia; sic proinde ut plena integraque remissio fiat virtute utriusque Sacramenti concurrentis ad remittenda respectivè peccata, ad quorum remissionem sunt instituta.

Superest ut videamus, an sicut Baptismus fidei susceptus, fictione sublata reviviscit, ita & alia Sacramenta pariter reviviscant?

Respondeo nullà autoritate, vel ratione efficaciter probari reviviscencia cæterorum Sacramentorum, ut satis offendit summa Theologorum hac de re inter se dissensio. Nam Sotus reviviscencia soli Baptismo tribuit. Durandus etiam Pœnitentia. Suarez eam reliquis Sacramentis tribuit, præterquam Eucharistia. Cajetanus & plures alii eam omnibus tribuunt, etiam Eucharistia.

Est ergo res incerta. Cum tota pendeat à Christi voluntate, quæ nobis non innotescit, neque per Sanctorum traditionem, neque per sufficientem rationem. Neutram enim habemus pro reviviscencia reliquorum Sacramentorum, exceptis tamen duobus aliis, characterem imprimentibus, Confirmatione scilicet & Ordine. Quòd enim Baptismus reviviscat, est ne semper aliquo effectu suo frustretur, cum interabilis sit, nec proinde effectus ipsius Sacramenti iteratione compensari possit. Quæ ratio in duobus aliis Sacramentis pariter interabilibus, & utcumque etiam in Matrimonio procedit. Et ided Augustinus reviviscencia etiam Ordinis Sacramento expressè tribuit l. 2. contra Cresconium c. 10. agens quippe de Sacerdotibus in hæresi ordinatis, sic ait: *Christiana sanè in vobis Sacramenta agnosco. Apud vos quidem aliena sunt; sed cum cor vestrum corrigatur, sunt ea salubrior vestra, quæ perniciosa habebatis aliena.* Dixi allatam rationem utcumque etiam procedere in Matrimonio. Quia licet iterabilis sit, non tamen vivente comparet. Et ided probabiliter reviviscit. Ne vivente comparet semper frustretur effectus.

CAPUT XXX.

Per nulla Sacramenta, per nullam etiam contritionem, peccata post Baptismum commissa, remittuntur absque ordine ad claves.

290 Morinus l. 9. de Poenit. c. 11. postquam dixit Sacramentum Confirmationis hæreticis in hæresi fidei baptizatis, si à peccatis ad Deum convertantur, primam gratiam conferre; n. 14. addit, quòd, ut Confirmatio in hoc casu ex attrito faciat contritum, nulla est Sacramenti Poenitentia necessitas:

necessitas: siquidem gratiam in peccatore disposito producit sine ullo voto & relatione ad Sacramentum Pœnitentiæ posse suscipiendum.

291 Sed in hoc crasse videtur doctrinam Concilii Tridentini esse discordans à definitione Concilii Tridentini sess. 14. c. 2. Est autem hoc Sacramentum Pœnitentiæ lapsis post Baptismum ad salutem necessarium, ut nondum regeneratis ipse Baptismus, sine quo in re vel in voto nullus adultus peccator justificari potest. Ergo nullus etiam post Baptismum lapsus sine Pœnitentiæ Sacramento, in re vel in voto, justificari potest. Aliàs sine eo salvari posset, in

casu quo sine eo justificatus instanti sequenti moreretur.

Accedit quoddam ibidem c. 5. Tridentinum addat, peccatorum confessionem omnibus post Baptismum lapsis, jure divino necessariam existere. Est igitur necessaria iis qui confirmantur. Quoddam c. 4. contritioni charitate perfectæ sic tribuat vim reconciliandi cum Deo, ante actualem susceptionem Sacramenti Pœnitentiæ, ut tamen addat, reconciliationem ipsi contritioni, sine Sacramenti voto, quod in illa includitur, non esse adscribendam.

LIBER SECUNDUS. AMOR REGENERANS PER BAPTISMUM.

Sive

DE SACRAMENTO BAPTISMI.

Sicut ad Dei dilectionem in nobis excitandam, nutriendam, & augendam nihil ita valet, sicut beneficiorum ejus frequens & diligens recordatio, vel consideratio (ut ait Author lib. de diligendo Deo apud Augustinum to. 9.) quantum ad Dei dilectionem in nobis excitare, nutrire, & augere non debet inenarrabile Baptismatis donum, per quod Deus eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnum Filii dilectionis suæ, in quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, in remissionem peccatorum? In Baptismo quippe (ut Gratianensis ait de convert. peccat. p. 1. c. 12.) mundamur ab originali peccato, à demonum potestate liberamur, filii Dei, & heredes regni Dei efficiamur. In Baptismo, mi frater, Christus desponsavit sibi animam tuam, & monilibus, gemmisque tam sublimi dignitate ordine exornavit, qualia sunt gratia, virtus, donum Spiritus sancti, aliaque munera & ornamenta plurima, qualia Isaac misit Rebecca, cum illam accepit uxorem. Quid fecisti tu, ut vel minimum horum dignus sis accipere? ... Quanta debes Domino Deo, quod in tanta, tamque infinita re, oborum infidelium multitudine voluerit te in electorum numero recenseri? inter domesticos Ecclesiæ nasci? lacte Apostolorum nutririi? &c.

CAPUT I.

Baptismi definitio, divisio, & institutio.

Baptismus à S. Thoma q. 66. a. 1. definitur, Ablutio corporis exterior sub præscripta verborum forma. Hæc definitio rectè explicata optima est. Explicatius tamen sic definiretur: Baptismus est Sacramentum, quo homo exterior abluitur, & spiritualiter regeneratur per aquam, sub forma verborum à Christo præscripta. Sic enim clarè explicatur materia, forma, & finis institutionis Baptismi, qui est spiritualis regeneratio. Quam Augustinus tr. 11. in Joannem præclare explicat, dicens: Due sunt nativitates, una de terra, alia de celo. Una de carne, alia de spiritu. Una de mortalitate, alia de æternitate. Una de maculo & femina, alia de Deo & Ecclesia. Illa facit filios carnis, hæc spiritus. Illa facit filios mortis, alia resurrectionis. Illa filios sæculi, hæc filios Dei. Illa filios iræ, hæc filios misericordiæ. At per hoc illa peccato originali obligatos, ista omni vinculo peccati liberatos.

2. Tamen propriè non fit nisi unus Baptismus,

juxta illud: Una Fides, unum Baptisma, Ephes. 4. in triplicem nihilominus dividi solet, utique in Baptismum fluminis, flaminis, & sanguinis. Verum duo ista posteriora baptismata includuntur in Baptismo aquæ, inquit S. Thomas loco citato a. 11. ad 1. in quantum scilicet vera non sunt baptismata sine voto baptismatis aquæ.

Primus itaque Baptismus, est Baptismus fluminis, seu aquæ, proximè definitus. Secundus est Baptismus flaminis, seu desiderii, tunc contingens, quando ex amore Dei perfectò vehementer dolet quis de peccatis suis, cum sincero voto seu desiderio percipiendi Baptismum. Tertius est, dum mortem seu martyrium quis voluntariè suffert pro confessione fidei, vel defensione acriter virtutis christiænæ.

De his duobus Augustinus relatus can. Baptismi de Consecr. dist. 4. dicit, Baptismi vicem aliquando implere passionem, de latrone illo, cui non baptizato dictum est: "Hodie mecum eris in Paradiso," non leve documentum B. Cyprianus assumit. Quod etiam atque etiam considerans, invenio, non tantam passionem pro nomine Christi, id quod ex Baptismo deerat, posse supplere; sed etiam fidem, conversionemque cordis, si fortè ad celebrandum mysterium Baptismi, in angustiis temporum, succurri non potest. Neque enim latro ille pro nomine Christi crucifixus est, sed pro meritis facinoram suorum. Nec quia credidit, passus est; sed dum patitur, credidit. Quantum itaque valeat, etiam sine visibili Sacramento Baptismi, quod ait Apostolus: "Corde creditur ad justitiam; ore autem confessio fit ad salutem," in illo latrone declaratum est. Sed tunc impletur invisibiliter, cum mysterium Baptismi, non contemptus Religionis, sed articulus necessitatis excludit.

Sed & Innocentius III. cap. Apostolicam, de S. Presbytero non baptizato, declarat, Presbyterum, quem sine unda Baptismatis extremum diem clausisse significasti: quia in sanctæ Matris Ecclesiæ fide, & Christi nominis confessione perseveravit, ab originali peccato solutum, & celestis patriæ gaudium esse affectum, asserimus incunctanter. Lege lib. 8. Augustini de Civit. Dei. ubi inter cætera legitur: Baptismus invisibiliter ministratur, quem non contemptus Religionis, sed articulus necessitatis excludit. Librum etiam B. Ambrosii de obitu Valentini, idem asserentis, revolve. Sapis igitur questionibus Doctorum, Patrum sententias teneas, & in Ecclesia tua iuges preces, hostiasque Deo offeras pro Presbytero memorato.